

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 5. december 2006
Kontor: Lægemiddelkontoret
J.nr.: 2006-13009-330
Sagsbeh.: TBA
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 103 (L 50), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 23. november 2006

Spørgsmål 103:

"Med den antagelse, at der indføres krav om, at grossisten skal kunne levere billigste præparat i minimum 14 dage, jf. spørgsmålet ovenfor, hvad vurderer ministeren så, at de økonomiske konsekvenser af en bagatelgrænse som foreslået af Apotekerforeningen vil være, jf. ministerens skøn i besvarelse af spørgsmål 1, om at forslaget om en bagatelgrænse kan beløbe sig til 49,7 mio. kr. under den forudsætning, at den dyreste B-pakning altid udleveres?"

Svar:

Jeg har indhentet følgende udtalelse i Lægemiddelstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

"Lægemiddelstyrelsen har tidligere beregnet, hvad merudgifterne maksimalt ville være, hvis der blev ydet fuldt tilskud til alle lægemidler inden for bagatelgrænsen. Lægemiddelstyrelsen har gentaget beregningen, men forinden er alle pakninger, der er gået i leveringssvigt i løbet af en takstperiode taget ud og alle tilskudspriser og bagatelgrænser genberegnet ud fra priser på og sammensætningen af de resterende pakninger i substitutionsgrupperne. Dermed er det antaget, at de pakninger, der er tilbage, kan leveres til 14 dage. Denne antagelse er ikke nødvendigvis korrekt.

I forhold til de tidligere merudgifter vil et krav om, at lægemiddelvirksomhederne altid kan levere de billigste præparater til minimum 14 dage betyde yderligere udgifter på 2,3 mio. kr.

Derudover vil minimumskravet kunne medføre, at der bliver mindre konkurrence på det generiske marked og dermed højere priser".